

højelse af $7\frac{2}{3}$ pCt. Herved maa dog bemærkes, at Ophævelsen af den tidligere omtalte Minimumssats for Gebyret efter Sportelreglementet af 1814 vil medføre, at denne Forhøjelse ikke kommer til at ramme de smaa Ejendomme paa indtil ca. 5,000 Kr.s Værdi, der tværtimod endog ville faa Lettelse.

At man samtidig søger at faa et fastere Grundlag for Afgifternes Beregning ved særlig at tage Udgangspunkt i Vurderingerne til Ejendomsskyld, skal her kun nævnes som en af de ved Kommissionens Arbejde indvundne Fordele.

De Uretfærdigheder, der, som foran paavist, findes under den bestaaende Ordning, idet visse Arter af fast Ejendom hidtil til Dels have unddraget sig deres Andel af Omsætningsafgifterne, have Forslagene særlig søgt hævet derigennem, at Afgifterne fordobles, saa snart Ejendommene overdrages til Staten, Kommuner, Stiftelser, Aktieselskaber o. s. v., samtidig med, at de paagældende Aktiebrev e o. l. fra den tidligere altfor lave Gældsbravtakst ($\frac{1}{6}$ p. m.) ere hævede op til at svare en højere Afgift, der for Ihændeleverpapirers Vedkommende svarer til Stempel-taksten for Omsætning af fast Ejendom (1 pCt.).

De foran saakaldte *andre Omsætningsafgifter* have paa lignende Maade som ved fast Ejendom faaet en direkte Forhøjelse af Grundtaksten, idet $\frac{1}{6}$ pCt. og $\frac{1}{6}$ pro mille ere forhøjede til henholdsvis $\frac{1}{5}$ pCt. og $\frac{1}{5}$ pro mille — altsaa en Forhøjelse af 20 pCt. af det nuværende; og paa en Mængde mere specielle Omraader have Forslagene ved lignende Forhøjelser tilstræbt et mere rimeligt Forhold imellem Omsætningsafgifterne af fast og rørlig Ejendom end det, der findes efter de gældende Bestemmelser.

Som et vigtigt Led i de dertil sigtende Bestræbelser maa nævnes den foreslaaede 5 Øres Afgift af Checks, der efter *Flertallets* Mening ikke i nogen Maade kan anses for saa byrdefuld og uheldig, som fra anden Side hævdedet, i Særdeleshed dersom der (hvad formentlig vilde være

muligt) kunde findes en Udvej, saaledes at de helt smaa Checks paa f. Eks. indtil 100 Kr. fik en væsentlig lavere Afgift, medens paa den anden Side de større Checks paa f. Eks. over 1,000 Kr. fik en noget større Afgift end foreslaaet.

Flertallet finder det kun rimeligt, at der ved en Afgift paa Checks skaffes Staten nogen Dækning for det Tab i Porto, der lides derved, at Værdiforsendelser i stigende Grad foregaa ved Pengerepræsentativer i Stedet for ved Forsendelse af kontante Penge, ligesom det heller ikke maa glemmes, at de, der anvende Checks, jo derved undgaa et hyppigt ikke ubetydeligt Rentetab, idet de i stor Udstrækning undgaa at ligge inde med større kontante Kassebeholdninger.

Hvorvidt Checks-Afgiften med hele sin Vægt vil komme til at ramme det almindelige Checks-brugende Publikum lader sig neppe paa Forhaand afgøre, men utænkeligt er det ikke, at Bankerne som de, der have den største Fordel ved Anvendelsen af den Art Omsætningsmidler, ved Fastsættelsen af Prisen paa deres Checksbøger komme til at bære noget af den Afgift, der ellers vilde ramme deres Kunder, men i hvert Tilfælde vil det blive Bankerne, der komme til at bære Afgiften af den store Masse af Checks, der udstedes af Bankerne selv som Betalingsmiddel overfor deres Forretningsforbindelser.

I øvrigt finder *Flertallet* Anledning til at udtale sin Anerkendelse af, at det trods de økonomisk vanskelige Tider er lykkedes Regeringen her at foreslaa ret betydelige Lettelser i de Omsætningsafgifter, der for Tiden hvile paa mindre bemidlede Samfundsklasser — ikke alene den omtalte Lettelse for Besidderne af de smaa Ejendomme paa indtil 5,000 Kr.s Værdi, men ogsaa ved den foreslaaede Stempelfrihed for smaa Huslejekontrakter (ikke over 300 Kr. i og 240 Kr. udenfor Hovedstaden foreslaas fri), Købekontrakter for rørlig Ejendom (500 Kr. fri), Arbejdskontrakter for lavere lønnet personligt Arbejde (2,000 Kr. aarligt fri) o. s. v., ligesom ogsaa Ansøgninger, Eksamensbeviser,